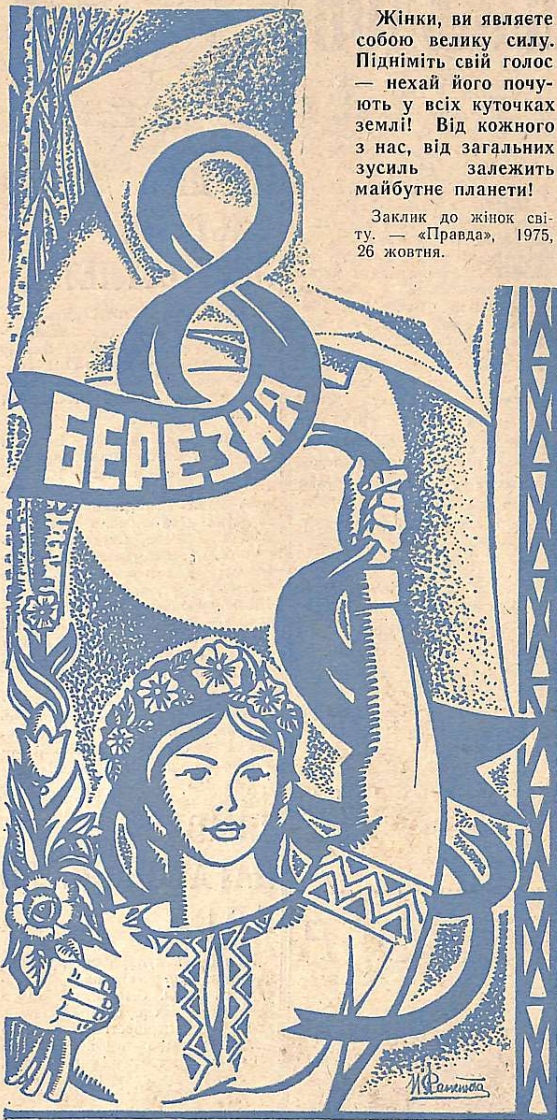

З СВЯТОМ ВАС, ДОРОГІ ЖІНКИ!

Жінки, ви являєте собою велику силу. Підніміть свій голос — нехай його почують у всіх куточках землі! Від кожного з нас, від загальних зусиль залежить майбутнє планети!

Заклик до жінок світу. — «Правда», 1975, 26 жовтня.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ЗА БУДІВЕЛЬНІ КАДРИ

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету комсомолу Київського інженерно-будівельного інституту

№ 10 (566)

Четвер, 4 березня 1976 року.

Видається з вересня 1962 р.

Ціна 1 коп.

ПАТОНІВСЬКИЙ СТИПЕНДІАТ

У день відкриття XXV з'їзду КПРС на засіданні парткому інституту в члені Комуністичної партії Радянського Союзу було прийнято групу товаришів. Серед них Патонівський стипендіат студентка ІV курсу санітарно-технічного факультету Надя ЯНКО.

Наш кореспондент зустрівся з нею і попросив розповісти про навчання і громадську роботу.

— Надю, Ви — майбутній спеціаліст. Як Ви розумієте це зараз?

— Спеціаліст народного господарства — це командир виробництва, діяч науки, культури, і народжується він у стінах вузу. Він повинен не тільки оволодіти певною кількістю знань на рівні вимог сьогодення, а й постійно їх поглиблювати, зривати накопичений досвід з завданнями дальшого розвитку науки, виробництва, бути ідеїно стійким, загартованим бійцем за утвердження комуністичних ідеалів.

— З першого курсу Ви вчитеся лише на «відмінно». Чи важко це?

— Так, я — Патонівський стипендіат. Але бути відмінницею не легко. Адже навчання — це робота. І не завжди вона така ж захоплююча, як детективний роман

або футбольний репортаж. Поважко я сприймаю не як неймовірний тягар, який давить на плечі і який хочеться скинути швидше, а як глибоко творчий процес, необхідність якого визнана кожним.

— А як Ви розумієте «творчий процес»?

— Я не прагну засвоювати готову систему висновків і бравувати чіткістю їх викладання в результаті механічного запам'ятовування. Мене тягне пошук, дослідження. Адже В. І. Ленін так визначив завдання радянської мо-

лоді в галузі навчання: «...уміння взяти собі всю суму людських знань і взяти так, щоб комунізм не був би у вас чимось таким, що завчено, а був би тим, що вами самими продумано, був би тими висновками, які є необхідними на погляд сучасної освіти. Отже, для поглиблення знань і творчого їх переосмислення я займаюся науково-дослідною роботою на кафедрі гідравліки, водопостачання і каналізації.

— А яку участь, Надю, Ви берете у громадській роботі?

— Вважаю, що в процесі підготовки себе до майбутньої роботи необхідно якісне поєднання здобутих знань з виробленням навичок громадської роботи. Як член комсомольського бюро факультету я вже другий рік відповідаю за науково-дослідну роботу студентів. Своє завдання вбачаю в тому, щоб як можна більше студентів залучити до творчого пошуку і активізувати їх роботу. Влітку 1975 року комсомольське бюро доручало мені бути комісаром студентського будівельного загону «Свірка-75». Там я багато чому навчилася. Адже керувати робітничим колективом неможливо без розуміння інтересів кожного його члена. Я ще навчаюся в школі молодого комуніста.

СЛОВО ПРО ТОВАРИША

КОЛИШНІЙ ЧЕРВОНОФЛОТЕЦЬ

Викладачі, співробітники, студенти інституту часто зустрічаються з цією облямою привітною жінкою, буває усміхненою, буває заклопотаною. Це — Катерина Петрівна Северина. Понад двадцять років працює вона в бібліотеці нашого вузу.

Починала працювати бібліотекарем. Але не можна сказати, що новачком у бібліотечній справі. Після закінчення середньої школи в 1942 році дівчина добровольцем іде на фронт і політкомісією Чорноморського флоту направляється на воєнно-політичні курси. Там вона здобуває професію бібліотекаря. Після закінчення курсів Катюші присвоюють звання старшого червонофлотця і вона одержує призначення в Батумський політ-

відділ. Під час Великої Вітчизняної війни в обставині кровопролитних, смертельних боїв друковане слово було необхідною зброєю у боротьбі за перемогу. Катерина Петрівна обслуговувала друкованими виданнями, періодичною пресою тих, хто повертався з бойового завдання — воїнів Батумського укріпленого сектору.

А через рік здійного працівника переводять у політвідділ військово-повітряних сил Чорноморського флоту.

На фронті дуже потрібна книга. Дівчата комплектували цілі полкові бібліотеки і доставляли їх у військові частини ВПС. У небезпечних умовах здійснювала свої повітряні рейси і Катерина

Петрівна, доставляючи бібліотеку бійцям.

День Перемоги політпрацівник Северина зустріла, будучи членом Комуністичної партії.

Зараз Катерина Петрівна працює заступником директора бібліотеки. Виконує чимало громадських доручень. Вона була членом парткому інституту, вже третій рік обирається партгруппом підрозділу. І в тому, що дружний, згуртований жіночий колектив бібліотеки в минулому році вийшов переможцем у соціалістичному змаганні серед підрозділів управління, — велика заслуга цієї чарівної жінки, вимогливого товариша, комуніста

І. ПЕТРОВСЬКА, директор бібліотеки.

Ірина Сазанова вчить ся на першому курсі будівельного факультету. Першу в своєму житті вузьку сесію вона склала на самі «п'ятірки». З перших же днів навчання Іра активно включилася і в громадську роботу. Вона — заступник комсорга групи.

Чарівність, щирість, уважність, товарицькість привертають увагу товаришів. Вона має багато друзів. На знімку: І. Сазанова. Фото О. Галицького.

У СВЯТКОВИЙ, урочистий день 8-го Березня жіноча посмішка якось по-особливому випромінює лагідність і теплоту, щире доброзичливість і привітність. Зайдіть лише на кафедру іноземних мов, де працює близько 30 жінок, — і ви переконаєтесь в цьому. Активність, почуття дружби і взаємодопомоги, свого громадського обов'язку — все це в глибокій мірі притаманне членам цього згуртованого колективу. В радості і біді всі разом. Всі поділовому заклопотані, всі ставлять-ся один до одного по-товарицьки, виконуючи одну велику справу ідеологічного виховання студентів, прагнуть якомога краще організувати навчальний процес, одержати найбільш високі показники у роботі.

Колектив живе дружною сім'єю, члени його працюють у всіх сферах громадського життя. Відповідальність покладається на всіх. Пошаною користуються ветерани кафедри — Н. М. Тарановська, Л. Г. Коренюк, В. М. Луканіна, Т. І. Шаповалова, Я. К. Козловська, М. П. Лебедева, Ю. Т. Белікова, І. О. Гіленко, Д. Ю. Носік, М. П. Пряншинкова, З. Ф. Чиглакова, М. А. Карпова. Хто не знає Віру Миколаївну Луканіну! Сама згадка про цю чарівну жінку асоціюється з чимось весняним, сонячним, лагідним. Секретар парторганізації факультету міського будівництва, вона завоювала любов і пошану колективу всього інституту. Активності, вміння працювати з людьми їй не займати. Щирість і простота людяність і надзвичайна товарицькість, партійна принципиальність і прямота притаманні їй. Віра Миколаївна завжди у вирі подій, навколо неї бурлить життя. Нещодавно вона удостоєна нагороди — знаку «Переможець соцзмагання 1975 року».

Всі скажуть особливо тепле слово і про Інду Олександрівну Гіленко, секретаря кафедри, бо без неї не можна уявити собі колектив. До неї звертають-ся всі, вона вирішує різноманітні питання, з якими йдуть до неї, в тому числі і особистого характеру. Вона має щире серце, допоможе і порадишить у радості і в біді.

Серед викладачів кафедри іноземних мов є хорощі наставники. Це ті, хто йдуть у свій позаурочний час до гуртожитку, організують консультації, лекції і бесіди. Безпосереднім результатом виховної роботи наставників є від-

радіні показники в навчанні. Так, наприклад, групи МБ-23 (наставник Н. П. Леоніда), МБ-22 (наставник Т. П. Самойленко), МБ-12 (наставник М. О. Карпова) добре склали цьогорічну зимову сесію. Громадські доручення мають всі члени колективу. Так, партгрупка кафедри Н. М. Козловська є одночасно і головою бібліотечної ради, Н. П. Тарановська — секретар профкому інституту, М. П. Лебедева — профорг кафедри, член комісії народного контролю факультету. І до цього ще треба додати, що кожна жінка має велике коло обов'язків у сім'ї, по вихованню дітей, як мати, дружина, подруга.

Е. КАПОНОВА.

МОЛОДІСТЬ Й ГОРІННЯ ДЕКАНА МАКЕДОН

З Оленою Василівною Македон познайомилася я кілька років тому під час відрядження в Закарпаття. У групі представників Інституту я була наймолодшою. За віком. Бо за станом душі наймолодшою виявилася Олена Василівна. Якщо ж відзначити якісь риси доцента кафедри історії КПРС і наукового комунізму О. В. Македон, то, звичайно, будеш говорити про те, що за установленою традицією характеризує молодість. Це не тільки моя думка, так вважають жінки, які добре знають Олену Василівну.

Кілька років О. В. Македон очолювала парторганізацію будівельно-технологічного факультету. Я розмовляла з багатьма комуністами, які пам'ятають і добрим словом згадують свого колишнього секретаря. Вони говорили про ділову якість Олени Василівни і відзначали, що вона завжди мала чітку уяву про те, що і як слід

робити, не зволікала з роз'язанням справ, була рішучою і справедливою. Говорили мені про це чоловіки. Вони (не без гумору) наголошували, що ці риси притаманні лише чоловікам...

Отже, коли в інституті постало питання, кому бути деканом новоствореного факультету громадських професій, довгих вагань не було: факультет, який буде спрямовувати і узагальнювати досвід суспільно-політичної практики, очолює Олена Василівна. Щоб згодитись на це, треба було бути молодію і мужньою...

...Відрядження до Харкова і Ленінграда — за досвідом, добір кадрів — адже роботу десяти шкіл мають очолити ентузіасти. Створення ради з політично-громадської практики, зустрічі з комсомольцями факультетів — розповіді про завдання і цілі факультету, проблеми розкладу і аудиторій, програми, плани... Нарешті — перші заняття...

Жоден з деканів інституту не має таких клопотів і повноважень, таких турбот і проблем. Проте перший рік роботи підтвердив, що факультет громадських професій набув авторитету в інституті. І немала заслуга в цьому його декана О. В. Македон.

Г. КОЛОСОВА.

На знімку: виступає О. В. МАКЕДОН, декан факультету громадських професій.

Фото О. Галицького.

ПЕРШІ ВИСТУПИ ЛЕГКОАТЛЕТІВ

Нещодавно в місті Донецьку проходили змагання з легкоатлетики серед спортсменів Мінвузу УРСР, присвячених пам'яті комсомольців Донецька, які загинули в роки Великої Вітчизняної війни.

У змаганнях взяли участь 23 колективи. Серед наших спортсменів виступило 5 чоловіків і 3 жінки. Не дивлячись на те, що в цілому кожен виступив непогано, колектив у загальному заліку зайняв 10-е місце. Студентка архітектурного факультету Л. Зареченська була першою з бігу на 400 метрів з часом 58.1. Другими були студенти будівельного факультету В. Курпелянський з бігу на 800 метрів з часом 1.57,1 і В. Паленко з бігу на 1500 метрів з часом 3.58,4.

Попереду легкоатлетів інституту чекає багато цікавих змагань на першість інституту, вузів м. Києва та товариські зустрічі з легкоатлетами інших міст.

ЗИМОВЕ БАГАТОБОРСТВО ГПО

Великої популярності останнім часом набули змагання з багатоборства ГПО. Змагання з цього нового виду спорту проводяться включно до першості Радянського Союзу. Згідно з положенням всім призерам першості країни присвоюється звання майстра спорту СРСР. У всіх колективах фізкультури з ініціативи газети «Комсомольська правда» протягом року проходять відбіркові змагання. Багатоборство ГПО відбувається влітку і взимку. Зимове багатоборство включає в себе лижні гонки, стрільбу і підтягування на перекладині у чоловіків та згинання рук у упорі в жінок.

Літнє багатоборство включає в себе і біг на 100 метрів, крос 3000 метрів (чоловіки) і 1000 метрів (жінки), стрибки в довжину, кидання граната, плавання (100 метрів) і стрільбу. Результати оцінюються спеціальною таблицею очок. Для одержання І розряду потрібно набрати 60 очок, II-го — 48 очок, III-го — 30 очок.

Нещодавно в нашому інституті було проведено першість вузу з зимового багатоборства ГПО. На першому етапі лижних гонок взяли участь 141 чоловік.

Місяць серед факультетів розподілилися таким чином: міське будівництво, АБВ, сантехнічний, архітектурний, будівельний, будівельно-технологічний. Спортивні розряди виконали 16 чоловік.

Змагання з літнього багатоборства ГПО, яке йде до заліку комплексної спартакіади КІБІ як обов'язковий вид спорту, відбудуться на початку квітня ц. р.

В. ЛУЦИК, ст. викладач кафедри фізичного виховання.

Редактор А. БОГОВІС.

На підготовчому факультеті для іноземних студентів вчать двічата трьох континентів; Азії, Африки і Латинської Америки.

Мунтаха Кхедер Хаше (Йорданія), Еліз Ебіока (Конго), Ліда Артола Ангелес (Перу), Бетті Ізабель Лаяна Лопес (Еквадор).

Фото П. Полтавца.

ДРУГА ПЕРЕМОГА

...Оркестр заграє урочистий марш, і під оплески болісників, які заповнили зал, увійшли команди.

За програмою «Ну-мо, хлопці» будівельний факультет та факультет автоматизації будівельного виробництва змагаються не вперше. У минулому році успіх був на боці хлопців з факультету АБВ. Зрозуміло, що і команда, і болісники будівельного готувалися до реваншу. Конкурс «Вітання команд» не виявив переможців.

Потім успіх переходив від однієї команди до іншої. Однак фінальний конкурс переможцем визначив знову команду АБВ.

На знімках: учасники конкурсу «Ну-мо, хлопці».

Фото О. Галицького.

МИР ДЛЯ ПЛАНЕТИ ВСІЄЇ

Таким був девіз міжнародного вечора, який відбувся в актовому залі нашого інституту. Зал заповнили іноземні і радянські студенти, викладачі і співробітники інституту, запрошені гості — учні середніх шкіл №№ 4, 81, 164, профтехучилища ім. 50-річчя Жовтня.

Вечір відкрив вступним словом ректор інституту професор Ю. О. Ветров, який наголосив, що в ці дні в Москві, у Великому Кремлівському палаці з'їздів, в атмосфері виключно великого підйому працює XXV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. На цей величний форум прибуло близько 5 тисяч делегатів з усіх кінців нашої країни і більше 100 делегацій зарубіжних комуністичних, робітничих, національно-демократичних і соціалістичних партій з 96 країн.

Радянський народ відзначає цю історичну подію небувалими трудовим підйомом, про що свідчать рапорти і листи, що йдуть на адресу XXV з'їзду КПРС. Вечір під девізом «Мир для планети всієї» присвячується XXV з'їзду КПРС. Це — своєрідне вітання форуму комуністів.

Відкривається завіса. «Всі мови, як брати пожіж», — звучать слова ведучого. Студенти підготовчого факультету читають вірші про В. І. Леніна.

На сцені — хор студентів підготовчого факультету і факультету АБВ, який виконує пісню «Мир для планети всієї» (солісти — радянський студент О. Назаренко, Самсон Балаганда з Уганди та Лео Роберто з Куби). Славнозвісну «Катюшу» хор виконує на російській, в'єтнамській і арабській мовах.

Слово має почесний гість вечора — учасниця двох війн, громадянської і Великої Вітчизняної, Тетяна Георгіївна Мирошниченко, нагороджена 15 орденами і медалями. Вона поділилася своїми спогадами військових доріг, коли вони боролися за Батьківщину, за мир і дружбу.

Вечір продовжується. Одні національні ансамблі змінюються іншими. Танцювальна група студентів із Кіпру виконує танець «Сіртаки» і національний танець «Хосаніко». Потім танцюють студенти підготовчого факультету з Нігерії, Конго, Непалу, Уганди, Лаосу, Бангладеш...

Закінчив вечір виступ вокально-інструментального ансамблю студентів ДРВ і Непалу. Учасники його продемонстрували прагнення молоді всього світу до миру, єдності дітей різних народів єдиної планети.

В. ФЕЩЕНКО, викладач кафедри російської мови.

